

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Saa gaaer nu sielens høytid an

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451208349008/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

6. At hand med trusels torden staaer
Blant mange, som til alters gaaer
I verdens sind, som hver er van,
Hvad gaaer det knuste hjerter ad?

7. Du længes til din JEsu hen,
Hand længes efter dig igien,
Den begge siders længsel maa
Dog vist en nær forening naae.

8. Betænk, at hvad dig ængster, alt
Tilhobe er af ham belalt,
Saa vær kun du en kjerlig gæst,
Og hold i aanden fryde-fest.

9. Hans hierte staaer i længsels brand,
Hans øyne vinker hvad de kand,
Hans arme favner efter dig,
Og munden raaber: Kom til mig!

10. Tag denne spise, den er sød,
Mit legeme i dette brød,
Der kand dit herte smage, at
Din synd er gandske dig forladt.

11. Kom, drik mit eget blod i viin,
Thi jeg er din, og du est min,
Det er for dig et sikkert pant,
At du est min, at det er sandt. 305

12. Det skeer fordi jeg har dig kjer,
Og med dig vil forlindes nær.

6, 8: hver] der H. de J2. 11. 2: est] er J6-7. 11. 4: est] er J6-7.

V. 6: Ligesom i nr. 132, 6 bliver digteren her bange for, at de truselsord, der rettes mod de verdenssindede vane kristne, skal ramme de urette, og han forsikrer derfor, at alt det slet ikke vedkommer de bonfærdige. — 6, 4 knuste hjerter] St. 51, 19, Jbr. nr. 6, 6, 8. — 7, 4: vst] sikkeri, nigjort. — 9, 4: Mt. 11, 28. — V. 10-11 gengiver den hulterske nadvertere. — 11, 4: et det er sandt] måske urendende: at det virkelig er sandt!